

være bindende, er Forslaget i alt Fald ikke heldig redigeret; thi jeg kan ikke indse Andet, end at naar Politiet undlader Hjemfendelse skal den Paagjældende modtage en Arbeidsbog — der er kun de to Alternativer. Jeg skal ikke opholde mig længere ved de falne Udtalelser, men jeg skal dog med Hensyn til den ærede Ministers Bemærkning om, hvad Arbeidsbogen hjælper til efter Udvalgets Forslag, naar en Person anholdes, naar Politiet attraperer en Person, at det maa forekomme ham ligegyldigt, om Vedkommende har en Arbeidsbog eller ikke, sige: Ja, i en vis Retning vil jeg indrømme det, men vel at mærke er for det Første Bogen — og det har jeg tidligere udhævet tilstrækkelig — til stor Gavn for den Paagjældende selv, og dernæst har Forpligtelsen til at have Arbeidsbogen den Nytte ligeoverfor Udvalgets nye § 17, at saa kan den komme til Anvendelse. Naar nemlig enhver Mand skal have en Arbeidsbog, kan han ogsaa bringes ind under den tvingende Bestemmelse, som er foreslaet i § 17.

Schlegel: Jeg har allerede under de to foregaaende Behandlinger af Sagen haft Leilighed til at udtale min Anskuelse og havde derfor haabet, at jeg under denne Behandling blot skulde kunne i Stilhed have glædet mig over, at medens jeg tidligere stod temmelig ene med min Betragtning af Sagen, har denne dog nu fundet Ralsmænd fra forskjellige Sider. Der er imidlertid faldet nogle Ytringer, der opfordre mig til at fremsætte et Par Bemærkninger, hvilke jeg skal gjøre saa korte som muligt. For saa vidt det ærede Udvalg har foreslaet — og det er jo egentlig Sovebudsmaalet — en Forpligtelse til at have Arbeidsbog, erkjender jeg, at denne Forpligtelse kan medføre adskillige Fordele for Samfundet. Jeg er imidlertid ved de Overvejelser, jeg har anstillet om dette Spørgsmaal mellem 2den og 3die Behandling, kommen til det bestemte Resultat, at de Fordele, som Samfundet vilde have af denne Forpligtelse, ikke staa i noget Forhold til de Ulemper og de Besværligheder, som den vilde medføre for de Paagjældende, og uagtet jeg erkjender, at det kan være fuldkommen rigtigt og endog nødvendigt at paalægge den Enkeltne Byrde for Samfundets Skyld, tror jeg, at det maa siges at være en slet Administration, som gjør det nødvendigt at paalægge en stor Del af Samfundet Byrde, som ikke staa i Forhold til de Fordele, der derved kunne vindes for Samfundet. Jeg tror derfor ikke, det kan forsvares at paalægge denne Byrde, og jeg betvivler overhovedet, at man vil finde noget Kontrolmiddel, der opfylder, hvad man søger. Jeg kunde her have lyst til at fremhæve et enkelt Punkt. Uagtet jeg nemlig begyndte Forhandlingen med at sige, at jeg ikke havde nogen praktisk Erfaring i denne Retning, maa jeg dog nu sige, at der er een Ting, hvorefter jeg har praktisk Erfaring. Der

findes nemlig en hel Del Arbeidere, der bo lige udenfor Kjøbenhavn, paa Frederiksberg, nordre Birk o. s. v., og som søge Arbejde i Kjøbenhavn. Skulle de nu, fordi de en Dag gaa herind og søge Arbejde, være pligtige til under det Ansvar, her er ansørt, at gaa med en Arbeidsbog i Lommen? Ja, jeg kan virkelig ikke læse Udvalgets Forslag anderledes. Det var nærmest nogle Bemærkninger fra den ærede Ordførers Side, der foranledigede mig til at tage Ordet. Den ærede Ordfører fremhævede, at vi havde ved 2den Behandling vedtaget § 15 i en saadan Skikkelse, at det ikke vilde være noget synderlig Forstjælligt, der her indførtes, naar vi paalagde denne Forpligtelse til at have Arbeidsbog; Arbeideren skal dog have Legitimation, og nu fordrer Udvalget blot, at denne Legitimation skal bestaa i en Arbeidsbog. Jeg tror nu for det Første at burde bemærke, at, om man ogsaa ved 2den Behandling har vedtaget Noget, er det dog vel Meningens med, at der endnu skal foretages en 3die Behandling af Sagen, at man ved denne kan komme til et andet Resultat. Jeg tror dernæst, det vil erindres, at der ved 2den Behandling fra alle Sider blev gjort saa stærke Indvendinger imod den nu vedtagne § 15, at Alle maatte have en Tjælelse af, at den maatte omdannes. Men i Forigt tror jeg ogsaa, det er noget væsentlig Nyt, Udvalget nu har foreslaet. Der staaar ganske vist i § 15, at Arbeiderne skulle have Legitimation. — Jeg kan imidlertid ikke forstaae det anderledes, end at dette egentlig kun er en Gjentagelse af den almindelige Bestemmelse om Legitimationspligt, som indeholdes i § 21, og Undblivelse af at have denne Legitimation kan neppe medføre noget Strafansvar. Men i det nu foreliggende Forslag er det gjort til Pligt under Ansvar af Straf efter § 23 at være forsynet med en Arbeidsbog. Derved er der indført noget væsentligt Nyt, og det maa man altsaa have for Øie, at, naar man stemmer for det af Udvalget foreslaaede, saa stemmer man for noget Nyt og væsentligt Strengere end det, som før har været foreslaet. — Forsaavidt der er fremkommet nogle enkelte Bemærkninger om det Forslag under Nr. 11, hvortil jeg er Medforslagsstiller, vil jeg blot fremhæve, at den første Del, som omhandler Beættigelsen til at tage Arbeidsbog, tildels er stemmende med den nuværende § 15, tildels ogsaa i Overensstemmelse med Regeringsforslaget. Der er fra alle Sider udtalt saa megen Anerkjendelse af det Hensigtsmæssige i at være i Besiddelse af en saadan Arbeidsbog, at jeg nok tror, at vi alle kunne være enige om, at give Vedkommende Ret til at faae en Arbeidsbog; det er en Fordele, som man ikke har nu, og som man ikke saa let skal kaste Brag paa. Den Bestemmelse, der tilføies, at den, der strejser arbejdsløs omkring, kan hjemsendes, er en Forbedring i den nu bestaaende Tilstand. Der er fra flere Sider og ogsaa fra den ærede Ordførers